

Ministeren

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Retsudvalget har den 21. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 400 (Alm. del) efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 400:

Vil ministeren, i forlængelse af samrådet med justitsministeren den 2. februar 2017 om kritik af grænsekontrollen i Københavns Lufthavn redegøre for om personer, der under kontrollen i lufthavnen ikke kan identificeres, fordi de ikke er i besiddelse af et pas eller lignende id-dokument, og som er ankommet fra et andet Schengenland, vil være omfattet af Dublin-forordningen og dermed kan sendes tilbage til det Schengenland, de er ankommet fra, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse, hvor mange der har været af disse sager?

Svar:

1. Formålet med Dublinforordningen er at sikre, at en asylansøgning, der indgives i EU, kun behandles af én medlemsstat.

Dublinforordningen finder anvendelse for tredjelandstatsborgere, som i Danmark søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), såvel som for tredjelandstatsborgere, der forud for indreisen i Danmark har søgt asyl i en anden medlemsstat. For sidstnævnte gruppe gælder det, at den pågældende medlemsstat vil være forpligtet i henhold til Dublinforordningen til at tilbagetage tredjelandstatsborgeren.

Hvis en tredjelandstatsborger f.eks. søger om asyl på grænsen til Danmark, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om, hvorvidt asylansøgningen skal behandles i Danmark, eller om der skal ske f.eks. afvisning eller overførsel af den pågældende til en anden medlemsstat efter kriterierne fastsat i Dublinforordningen, jf. nedenfor under pkt. 3.

Hvis en tredjelandstatsborger hverken har søgt om asyl i Danmark eller i en anden medlemsstat, finder Dublinforordningen ikke anvendelse.

16. marts 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 3004
Akt-id 199383

Fastlæggelsen af ansvaret for behandlingen af en asylansøgning i medfør af Dublinforordningen sker som oftest på baggrund af fingeraftryk registreret i Eurodac-databasen.

Hvis Udlændingestyrelsen vurderer, at en anden EU-medlemsstat efter Dublinforordningen er ansvarlig for at behandle en asylansøgning, f.eks. fordi den pågældende tidligere har søgt om asyl i en anden medlemsstat, vil den pågældende medlemsstat normalt blive bedt om at overtage ansvaret for ansøgningen. Hvis medlemsstaten påtager sig ansvaret, vil asylansøgeren blive overført og få sin asylansøgning behandlet dér.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet om antallet af sager efter Dublinforordningen indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Udlændingestyrelsen har i 2016 sendt 4.879 anmodninger om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande).

Udlændingestyrelsen har i 2016 truffet 3.299 afgørelser om overførsel til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande) på baggrund af en accept om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen.

Opgørelsen omfatter afgørelser om overførsel på baggrund af en accept, der er modtaget som følge af Udlændingestyrelsens anmodning om tilbagetagelse/overtagelse til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande) eller en revurdering om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen. Det er ikke muligt at oplyse antallet af accepter, der er modtaget fra andre EU-medlemslande eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz om tilbagetagelse/overtagelse i medfør af Dublin-forordningen, da dette ikke bliver registreret i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem.

Det bemærkes, at der ikke er en direkte sammenhæng mellem antallet af fremsendte anmodninger i perioden og antallet af afgørelser om overførsel i den samme periode, idet samtlige anmodninger ikke nødvendigvis er blevet besvaret i samme periode, ligesom samtlige afgørelser om overførsel, der er truffet i perioden, ikke nødvendigvis vedrører anmodninger fremsendt i den samme periode.

Det kan generelt oplyses, at Udlændingestyrelsen i nogle tilfælde sender flere anmodninger om tilbagetagelse/overtagelse til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande), der vedrører den samme udlænding. Dette kan fx være tilfældet hvis udlændingen er registreret flere gange i Eurodac-databasen, og det land, som styrelsen har anmodet om tilbagetagelse/overtagelse, har afvist anmodningen med henvisning til, at et andet land er ansvarlig for behandlingen af den pågælden-

des asylsag. På baggrund heraf vil styrelsen som udgangspunkt sende en anmodning om tilbagetagelse/overtagelse til det pågældende land.

Derudover kan der være tilfælde, hvor det har været uklart hvilket land, der var ansvarlig for at behandle den pågældendes asylsag, og styrelsen af hensyn til fristerne, som fastsat i Dublin-forordningen, har sendt en anmodning om tilbagetagelse/overtagelse til flere lande. Der kan endvidere være tilfælde, hvor styrelsen har sendt en eller flere anmodninger om tilbagetagelse/overtagelse til et EU-medlemsland eller Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz (Dublin-lande), og styrelsen til trods for at have modtaget en accept, har besluttet at behandle den pågældendes asylsag i Danmark. Det kan bl.a. skyldes, at det efterfølgende har vist sig, at Danmark rettelig er ansvarlig for behandlingen af asylsagen, at styrelsen har besluttet at tage asylsagen under behandling i Danmark af humanitære årsager eller udlændingen er forsvundet, og det ikke har været muligt at træffe en afgørelse på det foreliggende grundlag.

Opgørelsen for 2016 er endelig, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem. Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

Oplysninger om asylansøgninger registreres af politiet i politiets elektroniske sagsbehandlingssystem POLSAS. Oplysningerne sendes herefter til Udlændingestyrelsen med henblik på statistikføring. Styrelsen kan ikke oplyse asylansøgernes indrejsested eller stedet hvor asylansøgningerne er indgivet, da dette ikke fremgår af de oplysninger som styrelsen modtager fra politiet.”

3. For så vidt angår antallet af sager, hvor udlændinge, der er ankommet til Københavns Lufthavn med fly fra andre Schengenlande, er blevet afvist eller har indgivet ansøgning om asyl, skal Udlændinge- og Integrationsministeriet henvise til justitsministerens besvarelse af 1. februar 2017 af spørgsmål nr. 291 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Inger Støjberg

/

Lars Lichtenstein